

Geachte heer/mevrouw,

Middels deze brief wil ik mijn mening geven over het wetsvoorstel voor de vrijstelling van leerplicht bij richtingbezwaren. Mijn kind is vandaag 5 jaar geworden, dat betekent dat het vanaf augustus leerplichtig zal zijn. Ik heb gekozen om haar thuisonderwijs te geven omdat er geen school met onze levensbeschouwing bij ons in de buurt is. Ik begin dus nu pas met het 'officiële' thuisonderwijs met vrijstelling, maar kan nu al spreken over mooie kanten van deze vorm van onderwijs. Ik ben erg blij dat ik momenteel deze vrijheid heb om deze onderwijsvorm te kunnen kiezen voor mijn kinderen. Ik heb het geluk gehad dat ik een aantal jaar geleden kennis nam van de mogelijkheden van het geven van thuisonderwijs in Nederland. Het viel mij op dat Nederland niet de meest vooruitstrevende wetten heeft omtrent thuisonderwijs vergeleken met andere landen, wat je eigenlijk wel zou verwachten van een land waarin vrijheid hoog in het vaandel staat. Ik had daarom ook hoop dat men zou inzien dat de huidige wetten niet meer van deze tijd zijn en dat iedereen de mogelijkheid zou moeten hebben om de onderwijsvorm te kunnen kiezen die het best bij zijn kind past, ook na schoolgang en ook zonder richtingsbezwaren. Begrijpelijk is dan dat er angst is voor het "uit het zicht verdwijnen" van kinderen, wanneer zij niet meer naar school gaan. Ik snap daarom ook dat er geprobeerd wordt om dit op te lossen, door extra toezicht te willen toepassen. Mij lijkt alleen dat het nieuwe wetsvoorstel hiervoor geen oplossing zal bieden. Het nieuwe wetsvoorstel klinkt als veel papier- en regelwerk voor zowel de ouders/verzorgers als de overheid. Veel vragen komen dan ook in mij op als ik alle maatregelen doorlees; hoe willen ze dit allemaal gaan regelen en realiseren voor zo'n kleine, beperkte groep? Maar ook of de onderwijsinspectie wel bekwaam genoeg is om thuisonderwijs gezinnen te inspecteren, het is immers heel iets anders dan scholen beoordelen.

Thuisonderwijs staat bekend als flexibel en kindgericht onderwijs, het zou erg jammer zijn als dit teniet gaat door deze nieuwe wet. Veel kinderen hebben baat bij deze vorm van onderwijs en ook is het bewezen dat thuisonderwijs kinderen niet minder presteren dan schoolgaande kinderen. Toetsen afnemen bij jonge kinderen is geen goed middel om te testen wat het niveau is van een kind. Een toets is een momentopname, het geeft geen algeheel beeld van wat een kind weet en kan. Daarnaast heb je met thuisonderwijs het voordeel om bepaalde leerstof net wat maanden later te behandelen dan dat ze op school zouden doen, maar weet het kind over andere onderwerpen al veel meer dan hij/zij op school geleerd zou hebben. Voor het kind kan zo'n toets ook nog eens stressvol zijn.

Ik ken inmiddels redelijk wat thuisonderwijsgezinnen, ze zijn allemaal bezig om zo goed mogelijk onderwijs te geven aan hun kinderen. Iedereen wil een goede toekomst voor zijn/haar kinderen en daar hoort een goede educatie ook bij. Dit nieuwe wetsvoorstel voelt alsof ouders niet het beste met hun kind voor zouden hebben. Ik denk dat het goed is om ervan uit te gaan dat thuisonderwijsgezinnen niet kwaadwillig zijn, maar dat ze wellicht juist een verrijking voor onze maatschappij zijn! Er is een lerarentekort, onderwijs faalt op meerdere vlakken en er is altijd te weinig geld voor het onderwijs. Thuisonderwijsgezinnen offeren hun tijd op en besteden hun eigen geld aan het aanschaffen van methodes en andere educatieve middelen. Ik denk dat het tijd is om de thuisonderwijzers te omarmen en ervan uit te gaan dat de ouders ook goed onderwijs willen voor hun kinderen. Ik ben van mening dat de Nederlandse Vereniging voor Thuisonderwijs een goed advies zou kunnen geven omtrent betere invullingen van het wetsvoorstel.

Ik hoop u hierbij genoeg te hebben geïnformeerd over mijn mening omtrent het nieuwe wetsvoorstel.

Met vriendelijke groeten,

Ameena Verkaar